

[Hans Nielsen.]

og for sig rørende enig med ham. Han siger Sp. 272, at hans Parti ikke vil importregulere, men importfordele; det vil altsaa sige, de vil ikke hindre nogen Vare i at komme over Grænsen, de vil kun være med til at bestemme, fra hvilket Land den skal komme. Ja, hvis det ærede Medlem kunde gaa saa langt i Fortolkningen af dette, at vi skulde have Ret til at sige, at visse Varer vilde vi kun have ind fra Sydhavsøerne, kunde der maaske blive Tale om Forhandling, men det er jo slet ikke det, der ligger bagved. Nej, det ærede Medlem har kastet Terningen overfor Grossistforeningen af 1930, hans Hjerte er hos de udenlandske Agenter og Importører, hvis Tal næsten er legio; saa vidt jeg husker, er der 5 000—6 000 i København, og der er vel en 3 000—4 000 i Gentofte og paa Frederiksberg, saa det er jo et stort Antal af udenlandske Agenter og Importører, det ærede Medlem manøvrerer med, og derfor venter jeg heller ikke, der er noget at gøre ved det ærede Medlem paa dette Omraade.

Jeg vil derfor vende mig til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal et Øjeblik. Det ærede Medlem er saa glad for de billige Varer. Jeg staar her med et lille Hæfte, hvorpaa der staar: „Denken Sie darüber nach!“ Udenpaa ser man en smuk Dame, iført en Kaabe. Det er jo blevet Skik at fremvise Uldtrøjer her fra Talerstolen, saa kan man vel ogsaa vise en smuk, ung Dame frem her. Som De ser, er hun klædt i en flot Kaabe; den koster 8,75 Reichsmark. Det er den Slags Varer, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har saa stort og varmt et Hjerte for. Det er en vidunderlig Kaabe, echter Pelzkragen, Seal Electric und schöne Bisam Garnitur im Rücken.....

Formanden: Jeg vil henstille til det ærede Medlem ikke at fordybe sig alt for meget i Beskrivelsen.

Hans Nielsen: Det er en Nødvendighed for at forklare, hvilket vidunderligt Produkt her er Tale om til 8,75 Reichsmark. I England kan man ikke købe Raastoffer til denne Kaabe for 8,75 Reichsmark. I Danmark har man heller ikke nogen Vare af en Kvalitet, som kan købes til den Pris. Men der er andre Steder, hvor man kan faa en saadan

Kaabe. Naturligvis — som jeg kommer til — svarer den neppe til Beskrivelsen. Men saadanne Varer, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal elsker, er jo ikke beregnet paa bedrestillede Folk; nej, de er beregnet paa Tjenestefolk, Husassistenter, Tjenestepiger. Det er dem, der skal have denne Kaabe med ægte Pelskrave; dog ikke til 8,75 Reichsmark; nej, naar den kommer her, er den kædehandlet en 2—3 Gange, og naar den kommer i Detailhandelen, sælges den til 50—60 Kroner eller mere. Naar saa en stakkels Tjenestepige, der har ofret mere end en hel Maanedes Løn paa en saadan Kaabe, tilfældigvis er ude i den en Gang i Regnvej, saa er den ægte Pelskrave faldet ned og rejser sig aldrig mere, og hele Kaaben er et sølle Pjusk, som hun kan sidde og se paa, og som aldrig nogen Sinde mere bliver til Kaabe.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal er ikke født i et fattigt Hjem, som jeg er. Det ærede Medlem har heller ikke døjet Smaafolks Kaar paa samme Maade, som jeg har. Det ærede Medlem er ikke blevet sendt ud at tjene for en lille ussel Løn som jeg, der som Følge deraf var henvist til at købe de billigste Klæder, som der overhovedet var Mulighed for at faa, fordi der ikke var flere Penge dertil. Som Følge deraf kan det ærede Medlem tale, som han taler. Men jeg, som har levet en Arbejders Liv i min Ungdom og kender de Forhold, hvorunder Arbejdere lever, kan ikke se paa saadanne Varer med de Øjne, hvormed det ærede Medlem ser paa dem.

Men der ligger for Millioner og atter Millioner af saadanne Varer ophobet ved Grænserne, og der kan tjenes Penge paa saadanne Varer i andre Lande, f. Eks. Tyskland. Hvis en Fabrikant fabrikerer 1 000 saadanne Kaaber og sælger de 500 Kaaber i sit eget Land til 40—50 Kr. Stykket, saa kan han saa udmærket godt sende de andre hertil og sælge dem her for 8,75 Reichsmark, saa har han endda faaet 27 Reichsmark i Gennemsnit for dem. Men det kan vi ogsaa lave en Kaabe for her i Danmark. Det er nemlig hele Hemmeligheden ved billige Varer, at man lader sit Hjemlands Befolkning betale en urimelig høj Pris for dem, og derefter eksporteres Overskudsproduktionen til saadanne urimelig lave Priser.

Se, ærede Medlemmer, medens Importkontoret har virket, har vi heldigvis her i